

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2017 - 2611

Doknr.
474740

Dato
31-05-2017

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 2. maj 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 390 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Troels Ravn (S).

Spørgsmål nr. 390:

Ministeren bedes kommentere den fortrolige henvendelse af 24. april 2017 fra Marianne og Ralph Bollhorn, jf. SOU alm. del - bilag 214 (fortroligt bilag).

Svar:

Indledningsvis bemærkes det, at jeg som minister ikke kan vurdere specifikt på en sags udfald, træffe afgørelse i en konkret sag eller pålægge en kommune at træffe en bestemt afgørelse. Kompetencen til at træffe afgørelse i konkrete sager på socialområdet ligger således i kommunerne.

Dernæst vil jeg gerne understrege, at det er kommunens ansvar at sikre, at en borger får den hjælp, der ud fra en konkret og individuel vurdering modsvarer hjælpebehovet. Dette ansvar gælder også ved vurderingen af, om der skal ydes personlig og praktisk hjælp i hjemmet efter servicelovens § 83 eller kontant tilskud til ansættelse af hjælpere efter servicelovens § 95.

Jeg forventer naturligvis, at kommunerne påtager sig dette ansvar, således at en borger ikke skal være tvunget til at klage for at få den hjælp, som han eller hun har ret til efter lovgivningen. Noget sådant vil være ganske urimeligt i et velfærdssamfund som vores, hvor borgerne efter min opfattelse skal kunne have tillid til, at de får den rigtige afgørelse uden unødige slagsmål med myndighederne.

I relation til den retssag, der er omtalt i henvendelsen, bemærkes generelt, at Ankestyrelsens ændring af en kommunes afgørelse ikke i sig selv indebærer, at kommunen bliver erstatningsansvarlig for et eventuelt tab hos borgeren. Ankestyrelsens ændring af en kommunal afgørelse er således et udtryk for en anden vurdering end kommunens af, hvilken hjælp borgeren har ret til efter den sociale lovgivning.

Et erstatningsansvar i kommunen vil bl.a. forudsætte, at der er et ansvarsgrundlag i kommunen. Det vil i korte træk sige, at kommunen kan bebrejdes den afgørelse, der efterfølgende er blevet ændret af Ankestyrelsen.

En kommunes afvisning af at yde erstatning til en borger er ikke en myndighedsafgørelse efter den sociale lovgivning, men derimod et privatretligt spørgsmål. Den endelige afgørelse af et sådant spørgsmål hører under domstolene.

Med venlig hilsen

Mai Mercado